KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2848/98

av den 22 december 1998

om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 2075/92 när det gäller stödordningen, produktionskvoterna och det särskilda stöd som skall beviljas till producentsammanslutningar inom sektorn för råtobak

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2075/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för råtobak ([1]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1636/98 ([2]), särskilt artikel 7, artikel 9.5, artiklarna 11 och 14 a, artikel 17.5 och artikel 27 i denna, och

av följande skäl:

Genom förordning (EG) nr 1636/98 genomförs en grundläggande reform av sektorn för råtobak i syfte att förbättra dess ekonomiska situation. Reformen består i att anpassa gemenskapsstödet med hänsyn till produktionskvaliteten, att förenkla stödkvoterna och göra dem mer flexibla, att möjliggöra förstärkta kontroller samt att förbättra iakttagandet av kraven när det gäller folkhälsa och miljöskydd.

Efter reformen måste tillämpningsföreskrifter antas. Det är därför lämpligt att inom ramen för förenklingen av jordbrukslagstiftningen ersätta kommissionens förordningar (EEG) nr 3478/92 ([3]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1578/98 ([4]), (EEG) nr 84/93 ([5]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 621/96 ([6]), och (EG) nr 1066/95 ([7]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1578/98, med en enda förordning.

När det gäller villkoren för erkännande av producentsammanslutningar är det lämpligt att fastställa den minsta storleken uttryckt i procent av antalet kvotintyg i förhållande till garantitröskeln för varje medlemsstat. För erkännande av producentsammanslutningar är det också lämpligt att ge medlemsstaterna möjlighet att inom landets gränser höja procentandelen kvotintyg samt att fastställa minimikrav när det gäller antalet producenter.

Villkoren för erkännande av producentsammanslutningar bör fastställas så att de kan omfattas av detta särskilda stöd.

I syfte att ta hänsyn till marknadsstrukturerna är det lämpligt att ange att en producent kan tillhöra endast en sammanslutning. Under en övergångsperiod bör det därför vara möjligt för en producent som tillhör flera producentsammanslutningar att säga upp ett medlemsskap senast den 31 januari 1999.

I enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 2075/92 och särskilt för att undvika snedvridning av konkurrensen och försvårad kontroll bör det anges att den första bearbetningen inte får utföras av producentsammanslutningarna.

För att garantera viss enhetlighet inom det administrativa förfarandet är det lämpligt att fastställa vissa föreskrifter för ansökan, beviljande och återkallande samt kontroll av villkoren när det gäller erkännandet.

Det är lämpligt att införa ett förfarande för godkännande av bearbetningsföretag med befogenhet att underteckna odlingskontrakt, att återkalla erkännandet om reglerna inte iakttas samt att ange de särskilda villkoren för tobaksbearbetning i en medlemsstat.

Det är lämpligt att för varje tobakssortgrupp och på grundval av de traditionella produktionsområdena fastställa de produktionsområden som skall vara godkända för beviljande av bidrag. Med hänsyn till de franska kommunernas relativt blygsamma yta bör dessa områden begränsas till kantonerna och inte till kommunerna. Medlemsstaterna bör dock tillåtas att begränsa produktionsområdena, särskilt i syfte att förbättra produktionskvaliteten.

Odlingskontraktens viktigaste komponenter bör anges. För att ta hänsyn till den framtida marknaden bör dessa kontrakt begränsas till en skörd. För att redan från början av skördeåret kunna garantera producenterna stabil avsättning för den kommande skörden samt regelbundna leveranser till bearbetningsföretagen är det dessutom lämpligt att i tillräckligt god tid fastställa tidsfristerna för undertecknande och registrering av dessa kontrakt.

([1]) EGT L 215, 30.7.1992, s. 70.
([2]) EGT L 210, 20.7.1998, s. 23.
([3]) EGT L 351, 2.12.1992, s. 17.
([4]) EGT L 206, 23.7.1998, s. 19.
([5]) EGT L 12, 20.1.1993, s. 5.
([6]) EGT L 89, 10.4.1996, s. 8.
([7]) EGT L 108, 13.5.1995, s. 5.

För effektiv förvaltning och kontroll bör det fastställas att de viktigaste uppgifterna om varje enskild producent också skall, lämnas när ett odlingskontrakt ingås med en producentsammanslutning.

Det är lämpligt att införa ett för medlemsstaterna frivilligt system med anbud för odlingskontrakt, för att de avtalade priserna lättare skall kunna anpassas till marknadsvillkoren.

Det bör vara ett villkor för beviljande av bidragen att råtobaken är av fullgod handelskvalitet och fri från vissa egenskaper som hindrar normal saluföring.

Bidraget bör bestå av en fast del, en rörlig del samt av ett särskilt stöd, och förhållandet mellan stödets olika delar kan variera beroende på sort samt producerande medlemsstat. Den fasta delen bör betalas ut för den kvantitet tobaksblad som producenten levererar till det företag där den första bearbetningen skall ske, oberoende av de olika kvalitetstyperna på villkor att kraven när det gäller lägsta tillåtna kvalitet iakttas. För att uppmuntra förbättring av gemenskapsproduktionens kvalitet och värde bör det vara producentsammanslutningen som betalar ut den rörliga delen till sina medlemmar, på grundval av en jämförelse av det marknadspris som erhållits för varje parti som levererats av varje enskild producent som är medlem i sammanslutningen. För att göra systemet effektivt är det lämpligt att ge ett rörligt bidrag motsvarande noll för de partier som har sålts till ett pris som ligger mellan minimipriset och minimipriset ökat med 50 % för varje sortgrupp.

Det är lämpligt att anpassa bidraget när vattenhalten hos den levererade tobaken skiljer sig med mer än 4 % från den maximala vattenhalt som för varje sorttgrupp fastställts på grundval av rimliga kvalitetskrav. För att underlätta kontroll vid leverans är det lämpligt att fastställa omfattningen och frekvensen av provtagningen samt metoden för beräkning av den anpassade vikt som föreskrivs för fastställande av vattenhalten.

I syfte att undvika orättmätig överföring av tobak från en skörd till den följande bör den period under vilken tobaken får levereras till bearbetningsföretagen begränsas, under iakttagande av kraven för de olika sortgrupperna.

Det är lämpligt att närmare ange villkoren för utbetalning av bidraget och för uppköpspriset i syfte att undvika bedrägeri. Det åligger dock medlemsstaterna att i enlighet med avikel 17.1 i förordning (EEG) nr 2075/92 fastställa bestämmelser för förvaltning och kontroll i fråga om överskottet.

För att garantera att alla moment verkligen utförts och att kvotsystemet iakttagits får bidraget betalas ut först efter kontroll av alla leveranser. Det är dock lämpligt att föreskriva förskottsbetalningar till producenterna motsvarande 50 % av det bidrag som skall betalas ut, på villkor att tillräckligt stor säkerhet har ställts. För att möjliggöra utbetalning av förskott också till de producentsammanslutningar inte kan bära kostnaderna för säkerheten är det nödvändigt att låta dessa kostnader ingå i de syften för vilka det särskilda stödet får användas.

I förordning (EEG) nr 2075/92 fastställs att medlemsstaterna skall betala ut bidraget direkt till producenterna och producenterna har möjlighet att överföra sin överskjutande skörd till följande skörd, dock högst 10 % av den kvot som har tilldelats dem.

Genom artikel 9 i förordning (EEG) nr 2075/92 införs ett system med produktionskvoter för de olika tobakssortgrupperna. Det är lämpligt att fastställa tidsfristerna för kvotfördelningen i tillräckligt god tid för att producenterna i så stor utsträckning som möjligt skall kunna ta hänsyn till dessa uppgifter när tobaken produceras.

I artikel 9.3 i förordning (EEG) nr 2075/92 föreskrivs att produktionskvoterna skall fördelas mellan producenterna i proportion till medeltalet av de kvantiteter som har levererats under de tre år som föregick året för den senaste skörden och att denna fördelning bör gälla under tre år. Tilldelningen av en särskild kvantitet som ger rätt till bidrag för en viss skörd innebär inte några som helst rättigheter i fråga om senare skördar.

Det är lämpligt att i varje medlemsstat skapa en nationell kvotreserv för att göra kvotfördelningssystemet mer flexibelt. Det är dessutom lämpligt att främja omställning av producenter samt omstrukturering av jordbruksföretagen i medlemsstaterna. Denna nationella reserv bör fyllas på genom linjär minskning av av alla de kvoter som tilldelats producenterna och genom att medlemsstaterna får möjlighet att tillämpa linjär minskning av de kvantiteter som framgår av intyg om sådana produktionskvoter som varit föremål för definitiv överlåtelse, och genom de kvoter som inte utnyttjats för att ingå odlingskontrakt som även omfattar de kvantiteter som framgår av intygen om produktionskvoter och som varit föremål för tillfällig överlåtelse.

Det är nödvändigt att fastställa metoden för beräkningen av kvoten när det gäller de producenter som har börjat odla tobak och som har ökat sin kvot.

Det är viktigt att föreskriva bestämmelser som gör det möjligt att ta hänsyn till bearbetning av tobak som sker i en annan medlemsstat än den där tobaken producerats. I detta fall är det lämpligt att den berörda kvantiteten råtobak beaktas i den medlemsstat där den producerats till fördel för producenterna i denna medlemsstat.

Det är lämpligt att föreskriva intyg för produktionskvoter som skall utfärdas till producenterna på grundval av deras tobaksleveranser från skördar under referensåren. Medlemsstaterna bör kunna öka de kvantiteter som skall beaktas för att ta hänsyn till den särskilda situation som vissa producenter befinner sig i.

De trösklar för kvantiteter som skall tillämpas för en skörd får vara större än de som fastställts för föregående skörd för vissa sortgrupper, men mindre för andra. Det är lämpligt att enligt objektiva kriterier fördela tilläggskvantiteterna mellan berörda parter, med hänsyn till vissa prioriteringar som skall fastställas av medlemsstaterna mot bakgrund av deras situation.

Det är lämpligt att tillåta överföring och överlåtelse av produktionskvoter inom en och samma lortgrupp på årlig eller permanent basis. En prioritetsordning mellan producenterna bör fastställas så att överlåtelser av kvoter mellan producenter som tillhör samma producentsammanslutning därigenom främjas. De kvantiteter som levererats inom ramen för en årlig överlåtelse bör inte tas med i beräkningen av en producents kvot.

Det är lämpligt att ta hänsyn till att en produktionsenhet kan drivas gemensamt av medlemmarna i en familj, särskilt när det gäller minimikvantiteter per intyg rörande produktionskvot och förebyggande av bedrägeri.

Frivilligt utbyte av produktionskvoter mellan berörda producenter kan underlätta rationaliseringen av produktionen.

Det är lämpligt att föreskriva bestämmelser som gör det möjligt att lösa eventuella tvister genom hänskjutande till skiljedomsorgan.

För att underlätta omställningen av enskilda producenter som frivilligt beslutar sig för att lämna sektorn, skall det inrättas ett program för återköp av kvoter med motsvarande minskning av garantitrösklarna. Det är lämpligt att fastställa de belopp som de producenter vars kvoter kommer att återköpas har rätt till, utan att detta påverkar framtida ändringar. En prioritetsordning mellan producenterna bör fastställas i fråga om köp av sådana kvoter som erbjuds inom ramen för programmet för återköp så att produktionen i största möjliga utsträckning kan bibehållas i samma produktionskedja.

För att uppnå god förvaltning, öppenhet och kontroll bör producenter som inte tillhör en producentsammanslutning leverera all tobak tillhörande en viss sortgrupp från en och samma skörd till ett enda bearbetningsföretag. Dessutom bör betalningen av uppköpspriset till producenten från det företag som genomför den första bearbetningen ske endast genom bank- eller postgirering till ett enda konto knutet till utbetalningarna till de enskilda producenterna, och den produktionskvot som tilldelas en producent bör offentliggöras.

I antikel 4 a.5 i förordning (EEG) nr 2075/92 föreskrivs att ett särskilt stöd som inte får överstiga 2 % av det totala bidraget skall lämnas till producentsammanslutningen. Denna högsta procentsats bör behållas för att garantera att producentsammanslutningarna korrekt genomför de uppgifter som anförtrotts dem, vari ingår åtgärder för att öka hänsynen till miljön.

Enligt artikel 17.1 i förordning (EEG) nr 2075/92 skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att kontrollera och säkerställa att gemenskapsbestämmelserna om råtobak följs. Det är dock viktigt att kontrollåtgärderna motsvarar vissa krav som garanterar en i stora drag enhetlig tillämpning i medlemsstaterna och som bygger på det integrerade system för administration och kontroll som avses i rådets förordning (EEG) nr 3508/92 av den 27 november 1992 om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa stödsystem inom gemenskapen ([1]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 820/97 ([2]), samt i kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 av den 23 december 1992 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödsystem ([3]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1678/98 ([4]).

Det är fortfarande praxis i flera medlemsstater att inte utföra kontroller på den plats där tobaken framställs utan där den levereras. Dessa kontroller anses inte vara tillräckliga. Det är lämpligt att fastställa de platser dit tobaken skall levereras samt de kontroller som skall genomföras.

Kontrollen av att gemenskapsbestämmelserna iakttas bör vara effektiv. Det är därför lämpligt att i detta hänseende i detalj fastställa kriterierna och de tekniska bestämmelserna för genomförandet av administrativa kontroller på platsen. Med hänsyn till de erfarenheter som gjorts i fråga om kontroller på platsen är det lämpligt att förutom ett lägsta antal kontroller föreskriva en riskanalys samt att fastställa de faktorer som skall beaktas.

I enlighet med bestämmelserna i artikel 5 a och 5 c i förordning (EEG) nr 2075/92 skall bidraget beviljas på villkor att bladtobaken härstammar från det produktionsområde som fastställts samt att den levereras enligt ett odlingskontrakt. Dessa villkor kan utan svårigheter kringgås om det inte finns någon kontroll som avser att bekräfta att de arealer som deklareras i kontraktet faktiskt är odlade med den sort som anges. Det är därför lämpligt att fastställa en lägsta nivå för kontroller av odlade arealer, vilka skall genomföras av medlemsstaterna, tillsammans med de konsekvenser som skall följa av de oegentligheter som eventuellt konstateras. Dessa bör vara tillräckligt avskräckande för att förebygga alla typer av felaktiga deklarationer, samtidigt som proportionalitetsprincipen iakttas.

([1]) EGT L 355, 5.12.1992, s. 1.
([2]) EGT L 117, 7.5.1997, s. 1.
([3]) EGT L 391, 31.12.1992, s. 36.
([4]) EGT L 212, 30.7.1998, s. 23.

I syfte att förebygga eventuella bedrägerier bör bladtobaken ställas under kontroll så snart producenten levererar den till det företag som skall utföra den första bearbetningen. Den bör stå under kontroll ända fram till dess att den genomgått alla bearbetnings- och förpackningsstadier. Det är också nödvändigt att kontrollera den bladtobak som importeras från tredje land och som skall genomgå första bearbetning och förpackning i ett företag som bearbetar bladtobak från gemenskapen.

Det är lämpligt att föreskriva att uppgifter och handlingar från bearbetningsföretagen och producenterna finns tillgängliga och kan användas för de kontroller som skall genomföras.

Det är lämpligt att fastställa följderna av de oegentligheter som eventuellt konstateras. Dessa bör vara tillräckligt avskräckande för att förebygga allt olagligt utnyttjande av gemenskapsstöden samtidigt som proportionalitetsprincipen iakttas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för tobak.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

Definitioner

Artikel 1

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

— *leverans*: Alla förfaranden under en och samma dag som innebär att en producent överlämnar råtobak till ett bearbetningsföretag, inom ramen för ett odlingskontrakt.

— *producentsammanslutning*: en producentsammanslutning som av medlemsstaten erkänns i enlighet med artikel 4.

— *tillfällig överlåtelse*: Överlåtelse av de kvoter som anges i produktionskvotintygen under en period på högst ett år, vilken inte kan förnyas under den treårsperiod då kvoterna fördelas.

— *definitiv överlåtelse*: Överlåtelse av de kvoter som anges i produktionskvotintyg under en period på mer än ett år under den treårsperiod då kvoterna fördelas.

— *första köpare*: Det företag som ansvarar för den första bearbetningen och som först undertecknade odlingskontraktet.

— *parti*: Den del av produktionen eller hela den produktion som var och en av producenterna levererar och som efter kvalitetsgrad delats upp i en eller flera separata delar, oavsett om de är faktiskt åtskilda, och vars vikt och vattenhalt är väl angivna samt som numreras så att det uppköpspris som getts och den enskilde producenten kan spåras.

— *kontrollintyg*: Det dokument som utfärdas av det behöriga kontrollorganet och som bestyrker att det företag som utför den första bearbetningen har mottagit den berörda tobakskvantiteten, att kvantiteten har levererats inom ramen för de kvotintyg som tilldelats producenterna och att allt har skett enligt gällande bestämmelser.

AVDELNING II

Producentsammanslutningar

KAPITEL I

Erkännande

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall på begäran av producentsammanslutningarna godkänna dessa.

2. Producentsammanslutningen får inte utföra den första bearbetningen av tobaken.

3. En tobaksproducent får inte tillhöra flera producentsammanslutningar.

Artikel 3

1. En producentsammanslutning skall uppfylla följande krav:

a) Den skall ha upprättats på medlemmarnas initiativ.

b) Den skall upprättas i syfte att gemensamt anpassa de producerande medlemmarnas produktion till marknadskraven.

c) Den skall utarbeta och se till att medlemmarna följer gemensamma regler för produktion och saluförande, särskilt vad gäller produkternas kvalitet, odlingsmetoder och eventuellt köpa upp utsäde, gödsel och andra produktionsmedel.

d) Sammanslutningen skall styras av stadgar som begränsar dess verksamhet till sektorn för råtobak. Genom stadgarna skall producenterna omfattas av minst följande krav:

— De skall låta sammanslutningen ombesörja saluföringen av hela den del av produktionen som är avsedd för detta ändamål.

— De skall följa de gemensamma bestämmelserna om produktion.

e) Den skall förfoga över kvotintyg som uttryckt i ton motsvarar minst den i bilaga I fastställda procentandelen av garantitröskeln för den medlemsstat i vilken sammanslutningen är etablerad.

Medlemsstaterna får fastställa en högre procentsats samt fastställa minimiföreskrifter när det gäller antalet producenter.

f) Sammanslutningarnas stadgar skall innehålla bestämmelser som säkerställer att medlemmarna i en sammanslutning kan avsäga sig sitt medlemskap

— om de har varit medlemmar i minst ett år efter det att sammanslutningen blev erkänd, och

— på villkor att de senast den 31 oktober skriftligt underrättar sammanslutningen om sitt utträde från och med följande skördeår. Dessa bestämmelser skall gälla utan att det påverkar tillämpningen av nationella lagar och andra författningar som i särskilda fall har till syfte att skydda sammanslutningar eller deras borgenärer mot de finansiella följder som en medlems utträde kan få eller att förhindra en medlems utträde under ett budgetår.

g) Den skall genom sitt upprättande och i hela sin verksamhet förhindra diskriminering som strider mot den gemensamma marknaden och förverkligandet av fördragets allmänna målsättning, särskilt diskriminering på grund av nationalitet eller etableringsort av

— de producenter eller sammanslutningar som kan bli medlemmar i sammanslutningar, eller

— deras finansiella delägare.

h) Den skall vara en juridisk person eller ha tillräcklig rättskapacitet för att inneha rättigheter och skyldigheter i enlighet med nationell lagstiftning.

i) Den skall föra särskilda räkenskaper som gör det möjligt för den behöriga myndigheten att göra en fullständig kontroll av det sätt på vilket sammanslutningen använder det särskilda stödet.

j) Den skall inte inneha en dominerande ställning inom gemenskapen, såvida inte detta är nödvändigt för att uppnå målsättningen i artikel 38 i fördraget.

k) Dess stadgar skall dessutom innehålla bestämmelser om att medlemmarna har skyldighet att uppfylla villkoren i punkterna c och d senast från den dag

— då erkännandet börjar gälla, eller

— då de blir medlemmar, om anslutningen sker efter erkännandet.

2. Saluföring genom sammanslutningen enligt punkt 1 d skall omfatta minst följande:

— Att sammanslutningen i eget namn och för egen räkning ingår odlingskontrakt som omfattar medlemmarnas sammanlagda produktion.

— Att det sker leverans av medlemmarnas sammanlagda produktion, vilken har förberetts enligt de gemensamma normerna för leverans till bearbetningsföretagen.

Artikel 4

1. Den medlemsstat i vilken producentsammanslutningen har sitt säte skall vara behörig att erkänna producentsammanslutningar.

2. Den berörda medlemsstaten skall senast 60 dagar efter det att ansökan om erkännande lämnats in fatta beslut om denna på grundval av huruvida de krav som avses i artikel 3 uppfylls.

3. Medlemsstaten skall fastställa den dag från vilken erkännandet skall börja gälla. Denna tidpunkt får inte infalla innan sammanslutningen har inlett sin verksamhet.

Artikel 5

1. Varje producentsammanslutning skall senast den 15 november varje år uppdatera de uppgifter som ligger till grund för erkännandet och meddela medlemsstaten eventuella ändringar i förhållande till den föregående perioden.

2. Den producentsammanslutning som den 15 november uppfyller villkoren för erkännande får behålla erkännandet för påföljande års skörd.

3. Den producentsammanslutning som den 15 november inte längre uppfyller villkoren för erkännande får före det sista datum som i artikel 10.1 fastställs för ingående av odlingskontrakt lämna in en ansökan om erkännande i enlighet med artikel 4, för att kunna behålla erkännandet för samma års skörd.

KAPITEL II

Återkallat erkännande

Artikel 6

1. Den berörda medlemsstaten skall återkalla erkännandet av producentsammanslutningen i följande fall:

a) Om det särskilda stödet används till andra ändamål än de som fastställs i artikel 40.2.

b) Om villkoren för erkännande inte längre är uppfyllda.

c) Om erkännandet grundar sig på oriktiga uppgifter.

d) Om sammanslutningen har blivit erkänd på ett oriktigt sätt.

e) Om kommissionen konstaterar att artikel 85.1 i fördraget kan tillämpas på avtal, beslut eller samordnade förfaranden.

f) De fall som avses i artikel 51 skall tillämpas.

2. Medlemsstaten skall återkalla erkännandet med verkan från den dag när villkoren för erkännandet inte längre är uppfyllda, utan att detta påverkar bestämmelserna i artikel 5.2 och 5.3.

Stöd som betalas ut efter den dagen skall återbetalas med ett räntetillägg som beräknas från utbetalningsdagen till återbetalningsdagen. Samma räntesats skall tillämpas som den som i enlighet med nationella bestämmelser tillämpas vid liknande återbetalningar.

3. Om erkännandet återkallas på grund av grova överträdelser, skall stödet återbetalas med ett tillägg på 30 %.

I detta fall samt i de fall som avses i artikel 51 kan erkännandet åter börja gälla tidigast tolv månader efter återkallelsen.

4. Efter det att erkännandet har återkallats måste producentsammanslutningen göra en förnyad ansökan om erkännande.

AVDELNING III

Företag som utför den första bearbetningen

Artikel 7

1. Den medlemsstat i vilken det företag som utför den första bearbetningen har sitt säte är behörig att besluta vilka företag för första bearbetning som får ingå odlingskontrakt.

2. Med hänsyn till artikel 6.2 i förordning (EEG) nr 2075/92 samt till andra villkor som fastställs av medlemsstaten själv skall denna inom 60 dagar från den dag då en ansökan om godkännande inkommer fatta beslut om denna och, om ansökan godtas, fastställa den dag från vilken godkännandet träder i kraft. Godkännande av ett företag som utför den första bearbetningen kan inte ske före den dag då ansökan lämnas in.

3. Godkännandet av det företag som utför den första bearbetningen skall återkallas av medlemsstaten antingen med verkan från och med den skörd som följer på det datum då ett eller flera villkor för godkännandet inte längre är uppfyllda eller i enlighet med artikel 53.

AVDELNING IV

Bidragssystem

KAPITEL I

Produktionsområden

Artikel 8

De produktionsområden som avses i artikel 5 a i förordning (EEG) nr 2075/92 fastställs för varje grupp av tobakssorter i bilaga II till den här förordningen.

Medlemsstaterna kan, särskilt på grundval av kvalitetskriterier, fastställa produktionsområden som är mindre. Ett mindre produktionsområde får inte ha en areal som överskrider en administrativ enhet, eller när det gäller Frankrike, en kanton.

KAPITEL II

Odlingskontrakt

Artikel 9

1. Det odlingskontrakt som avses i artikel 5 c i förordning (EEG) nr 2075/92 skall ingås mellan en producentsammanslutning eller en enskild producent som inte tillhör en producentsammanslutning och det bearbetningsföretag som utför den första bearbetningen.

2. Odlingskontrakt skall ingås för varje enskild grupp av tobakssorter. Kontraktet förpliktar bearbetningsföretaget att ta emot de kvantiteter av bladtobak som anges i kontraktet och det förpliktar den enskilde producenten som inte tillhör en producentsammanslutning eller producentsammanslutningen att leverera samma kvantiteter till bearbetningsföretaget i den utsträckning som deras produktion tillåter.

3. Odlingskontraktet skall åtminstone innehålla följande uppgifter:

a) Uppgifter om kontraktsparterna.

b) En hänvisning till producentens kvotintyg.

c) Den sortgrupp som kontraktet avser och, i förekommande fall, tobakssorten.

d) Den maximikvantitet som får levereras.

e) Den plats där tobaken odlas (produktionsområde enligt avikel 8, provins, kommun och beteckningen på marken på grundval av det integrerade kontrollsystem som anges i artikel 43).

f) Det aktuella skiftet, bortsett från tillfartsvägar och inhägnader.

g) Uppköpspriset enligt kvalitetsklass undantaget beloppen för bidrag, eventuella tjänster samt skatt.

h) Den lägsta tillåtna kvalitet som avtalats per kvalitetsklass, varav det minst skall anges tre, samt producentens åtagande att till det företag som skall bearbeta råtobaken leverera tobak av en kvalitet som minst motsvarar dessa kvalitetskrav.

i) Ett åtagande från det företag som utför den första bearbetningen att till producenten betala uppköpspriset enligt de olika kvalitetsklasserna.

j) Sista dag för betalning av uppköpspriset. Denna får inte infalla senare än 30 dagar från den dag då varje enskild leverans avslutats.

k) Den punkt i vilken det föreskrivs anbud för kontrakt om medlemsstaten beslutar att tillämpa artikel 12.

Om medlemsstaten genom tillämpning av artikel 6.4 andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 2075/92 har beslutat att genomföra utbetalningen av bidragen till producenterna via företagen som genomför den första bearbetningen skall odlingskontraktet även innehålla ett åtagande från bearbetningsföretagets sida om att det utöver priset skall betala producenten ett belopp som är lika stort som bidraget för den faktiskt levererade kontraktskvantiteten.

4. Kontraktet får avse endast en skörd.

5. Vid tillämpning av de bestämmelser som anges i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 2075/92, kan ett odlingskontrakts parter genom en skriftlig tilläggshandling öka de kvantiteter som från början angivits i kontraktet om följande villkor är uppfyllda:

a) Tilläggshandlingen specificerar den överskjutande produktion av varje sortgrupp som producenten uppnått vid den skörd som täcks av kontraktet, dock högst 10 % av den kvot producenten tilldelats för denna skörd.

b) Tilläggshandlingen skall sändas till behörigt organ för registrering senast den tionde dagen efter det datum som anges i artikel 16.1 i denna förordning.

Den tilläggshandling som avses i första stycket skall registreras av behörigt organ sedan det kontrollerats att producenten inte har överfört något överskott från den föregående skörden.

Artikel 10

1. Odlingskontrakten skall ingås senast den 30 maj skördeåret utom vid force majeure.

2. Utom vid force majeure skall ingångna odlingskontrakt överlämnas för registrering till det behöriga organet senast tio dagar efter tidsfristen för deras ingående.

3. Om den tidsfrist för ingående av kontrakt enligt punkt 1 eller för inlämnande av odlingskontrakt enligt punkt 2 överskrids med högst 15 dagar, skall bidragsbeloppet minskas med 20 %.

4. Det behöriga organet skall vara organet i den medlemsstat där tobaken skall bearbetas. Sker bearbetningen i en annan medlemsstat än den där tobaken har odlats skall det behöriga organet i medlemsstaten där beredningen utförs snarast skicka en kopia av det registrerade kontraktet till det behöriga organet i den producerande medlemsstaten.

Om detta organ inte själv utför kontrollerna av bidragssystemet skall det skicka en kopia av de registrerade kontrakten till den tjänst som har ansvar för kontrollen.

Artikel 11

Om ett odlingskontrakt har ingåtts mellan ett bearbetningsföretag och en producentsammanslutning, skall det åtföljas av en förteckning med namnen på producenterna, deras respektive odlingsarealer enligt artikel 9.3 e och 9.3 f och uppgifter om deras kvoter.

Artikel 12

1. Medlemsstaternas skall före den 31 januari skördeåret besluta om huruvida de skall tillämpa ett system med anbud för odlingskontrakt som omfattar samtliga kontrakt som undertecknas i landet.

2. Systemet med anbud för odlingskontrakt innebär att det i det kontrakt som avses i artikel 9.1 måste införas en punkt i vilken det föreskrivs att producenten har möjlighet att ersätta den första uppköparen med ett annat företag för utförande av den första bearbetningen inom 20 dagar före det att tobaksleveranserna inleds.

Ersättning får ske om ett företag som utför första bearbetning och som har förklarat sig vara berett att ta över kontraktet i dess helhet har lämnat ett eller flera formella anbud. De nya priserna undantaget beloppen för bidraget, eventuella tjänster samt skatt bör vara minst 10 % högre än de priser som anges i kontraktet.

3. Den producent som har mottagit formella anbud skall genom en rekommenderad skrivelse till den förste köparen meddela de nya priserna undantaget beloppen för bidraget, eventuella tjänster och skatter.

4. Den förste köparen får inte ersättas i kontraktet om han inom sju dagar efter det att han mottagit det meddelande som avses i punkt 3 meddelar producenten att han godtar de nya priserna enligt anbudet. Om de nya priserna inte godtas eller om svar inte inkommit inom den utsatta tiden skall den förste köparen ersättas i kontraktet med det bearbetningsföretag som har givit producenten det högsta formella anbudet.

5. Före den dag då leveranserna inleds skall producenten informera den förste köparen och medlemsstaten om ersättandet genom att till den senare översända en uppdaterad kopia av originalkontraktet som kontrasignerats av de berörda parterna.

6. När tobak som producerats i en medlemsstat bearbetas i en annan medlemsstat skall systemet med anbud för odlingskontrakt tillämpas på grundval av bestämmelser som antagits i den medlemsstat där produktionen skett.

KAPITEL III

Lägsta tillåtna kvalitet

Artikel 13

Den tobak som levereras till bearbetningsföretagen skall vara av fullgod handelskvalitet och fri från de egenskaper som anges i bilaga III. Avtalsparterna kan avtala om strängare kvalitetskrav.

Artikel 14

Medlemsstaterna kan bestämma att tvister om kvaliteten hos den tobak som levereras till de bearbetningsföretag som utför den första bearbetningen skall hänskjutas till ett skiljedomsorgan. Medlemsstaterna skall fastställa reglerna för sammansättningen av dessa organ samt för deras befogenheter. Organen bör till lika stor del omfatta en eller flera representanter för producenter och bearbetningsföretag.

KAPITEL IV

Utbetalning av bidrag och förskott

Artikel 15

1. De föreskrifter för fördelning av bidraget som avses i artikel 4 a.1 i förordning (EG) nr 2075/92, minimiförhållandet mellan den rörliga delen och bidraget samt föreskrifterna för beräkning av den rörliga delen fastställs i bilaga V till denna förordning. Medlemsstaterna får öka förhållandet mellan den rörliga delen och bidraget upp till 45 %.

2. Den fasta delen av det bidrag som skall betalas antingen till producentsammanslutningen som fördelar hela bidraget mellan samtliga medlemmar eller till varje enskild producent som inte ingår i en sammanslutning, tillsammans med de kvantiteter som skall påföras den berörda producentens produktionskvotintyg, skall beräknas på grundval av vikten på den i den berörda sortgruppen ingående bladtobak som uppfyller kraven när det gäller lägsta tillåtna kvalitet och som tagits emot av det företag som skall utföra den första bearbetningen.

Om vattenhalten avviker från den nivå som fastställs i bilaga IV för den aktuella sorten, skall vikten justeras därefter för varje avvikande procentenhet, dock upp till högst 4 % vattenhalt.

3. Metoderna för beräkning av vattenhalten, av provtagningens omfattning och frekvens, samt metoden för beräkning av den anpassade vikten fastställs i bilaga VI.

4. Den rörliga delen av det bidrag som betalas ut till producentsammanslutningen och som denna fördelar mellan samtliga medlemmar, skall beräknas per levererat parti enligt det uppköpspris som det företag som skall utföra den första bearbetningen betalat för detta parti.

Artikel 16

1. Utom vid force majeure skall producenten leverera hela sin produktion till de företag som utför den första bearbetningen senast den 30 april året efter skördeåret för sortgrupperna VI, VII, VIII och senast den 15 april påföljande år för övriga sortgrupper, annars skall deras rätt till bidraget vara förverkad.

Tobaken skall levereras antingen direkt till platsen där den skall bearbetas eller, om medlemsstaterna så tillåter, till en godkänd inköpscentral. Det behöriga kontrollorganet skall godkänna dessa inköpscentraler där det skall finnas samtidig tillgång till installationer, instrument för vägning samt lämpliga lokaler.

2. Senast den 10 maj för sortgrupperna VI, VII, VIII och den 25 april för övriga sortgrupper skall varje producent till det behöriga kontrollorganet skriftligen anmäla alla kvantiteter bladtobak som på de i punkt 1 angivna datumen inte har levererats till ett företag som utför den första bearbetningen, samt lagringsplatsen för denna tobak. Det behöriga organet skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att den tobak som inte har levererats till den första bearbetningen senast på de i punkt 1 angivna datumen inte kan deklareras som hörande till följande skörd.

Artikel 17

Varje producent som inte ingår i en producentsammanslutning får endast leverera tobak tillhörande en viss sortgrupp från samma skörd till ett enda bearbetningsföretag.

Artikel 18

1. På grundval av dels ett kontrollintyg som utfärdas av det behöriga kontrollorganet och som intygar att tobaken levererats och dels ett bevis på att det uppköpspris som avses i artikel 9.3 i denna förordning betalats, skall den behöriga myndigheten i medlemsstaten betala ut

— den fasta delen av bidraget till producentsammanslutningen och till enskilda producenter som inte ingår i sammanslutningen,

— den rörliga delen av bidraget samt det särskilda stödet till producentsammanslutningen.

2. Inom 30 dagar efter det att de handlingar som avses i punkt 1 lagts fram skall medlemsstaten betala ut den fasta delen av bidraget och det särskilda stödet till producenten.

Den rörliga delen av bidraget skall betalas ut till producentsammanslutningen inom 30 dagar efter det att denna lagt fram de handlingar som avses i punkt 1 tillsammans med en av den berörda sammanslutningen utfärdad deklaration som för varje sortgrupp bekräftar avslutad leverans.

3. Producentsammanslutningen skall inom 30 dagar från det att den mottagit beloppet betala ut den fasta och den rörliga delen av bidraget via en bank- eller postgirering till sina medlemmar.

4. Utbetalningar till producentsammanslutningarna av de belopp som avses i punkterna 1 och 2 samt betalning av uppköpspris från bearbetningsföretaget till producenten, får ske endast genom bank- eller postgirering till ett enda konto som för en producentsammanslutnings del måste vara knutet till utbetalningen till de enskilda medlemmarna i sammanslutningen.

5. Genom undantag från bestämmelserna i punkt 1 när det gäller betalningen av det uppköpspris som avses i artikel 9.3 i, skall det inte krävas bevis på att denna utbetalning ägt rum om det bevisats att det bearbetningsföretag som undertecknat kontraktet är föremål för konkursförfarande, redan har konkursförklarats eller ett liknande förfarande.

Artikel 19

1. Medlemsstaterna skall i enlighet med bestämmelserna i punkterna 2–8 tillämpa ett system med bidragsförskott till producenterna.

2. Förskottet som åsyftas i punkt 1 skall betalas ut, på begäran av producenterna och på grundval av ett bevis om förskottsberättigande som utfärdats av det behöriga kontrollorganet.

3. Följande dokument skall bifogas ansökan om bidragsförskott om inte medlemsstaten har andra bestämmelser till följd av att den redan har fått in dokumenten i fråga:

a) En kopia av det av producenten ingångna odlingskontraktet som utställts i dennes namn.

b) En kopia av det till producenten utfärdade kvotintyget som täcks av detta odlingskontrakt.

c) En skriftlig deklaration från den berörde producenten med angivande av de tobakskvantiteter som han kan leverera under innevarande skörd.

4. Beviset som avses i punkt 2 skall utfärdas av kontrollorganen efter granskning av de i punkt 3 angivna dokumenten och av riktigheten i den av producenten inlämnade skriftliga deklarationen.

5. Förskottet, som högst får uppgå till 50 % av det bidrag som skall betalas ut till producenten, får betalas ut endast om det ställs en säkerhet som är lika stor som förskottsbeloppet plus 15 %. Förskottet skall utbetalas från och med den 16 oktober skördeåret.

Förskottet skall betalas från och med den 16 oktober skördeåret och det skall ha betalats ut inom 30 dagar efter framläggandet av den begäran som avses i punkt 2 samt av beviset på att säkerhet har ställts, med undantag för om denna begäran lämnas in före den 16 september då tidsfristen skall vara 60 dagar.

6. Om förskottet har beviljats en producentsammanslutning som senast 30 dagar efter det att den har mottagit förskottet inte har betalat ut bidragen till de berättigade medlemmarna eller återbetalat beloppet till medlemsstaten, skall räntor debiteras på det outnyttjade beloppet till en räntesats som skall fastställas av medlemsstaten. Dessa räntor som beräknas från och med den dag då förskottet mottogs skall bokföras som intäkter för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ).

7. Från och med den första leverans som utförts skall det utbetalade förskottsbeloppet dras av från det bidragsbelopp som skall betalas ut i enlighet med bestämmelserna i artikel 18.1.

Den säkerhet som ställs skall frisläppas mot uppvisande av kontrollintyget för den berörda kvantiteten tobak samt av beviset på att det mot bidraget svarande beloppet har betalats ut till de bidragsberättigade producenterna. Medlemsstaterna skall fastställa kompletterande villkor, särskilt när det gäller leveransperioder för tobaken eller de minimikvantiteter för vilka ett kontrollintyg kan komma att utformas. Av den ställda säkerheten skall 50 % frisläppas när 50 % av det bidrag som skall betalas ut har betalats.

Säkerheten skall frisläppas när hela det beviljade förskottet har dragits från det bidragsbelopp som skall betalas.

8. Om en producent inte inom den tidsfrist som anges i artikel 16.1 har utfört leveranser som gör det möjligt att från det bidrag som skall betalas dra av hela det förskott som har beviljats, skall, utom vid force majeur, den av producenten ställda säkerheten vara förverkad för den del av förskottet som ej har återvunnits.

9. Medlemsstaterna skall fastställa kompletterande villkor för beviljande av förskott, särskilt sista datum för inlämnande av ansökningar. Ansökan om förskott kan inte lämnas in av en producent efter det att denne har påbörjat sina leveranser.

Artikel 20

1. För skördarna 1999 och 2000 kan medlemsstaterna betala ut bidragen till producenterna genom de företag som utför den första bearbetningen. I detta fall och på grundval av kontrollintyget samt ett bevis på att det uppköpspris som avses i artikel 9.3 i har betalats ut, skall det behöriga organet i medlemsstaten till bearbetningsföretaget betala

— den fasta delen av bidraget till producentsammanslutningen eller till enskilda producenter som inte tillhör någon sammanslutning,

— den rörliga delen av bidraget samt det särskilda stödet till producentsammanslutningen.

2. Medlemsstaten skall betala ut bidraget till det företag som utför bearbetningen enligt följande tidsfrister:

a) Den fasta delen av stödet och det särskilda stödet skall betalas ut inom 30 dagar efter den dag då de dokument som avses i punkt 1 har lagts fram.

b) Den rörliga delen av stödet skall betalas ut inom 30 dagar efter den dag då en deklaration utfärdad av den berörda producentsammanslutningen samt de dokument som avses i punkt 1 har lagts fram.

3. Det företag som utför den första bearbetningen skall till den berörda producenten betala ut den fasta delen av bidraget och i förekommande fall den rörliga delen samt det särskilda stödet, inom tio dagar efter det att företaget mottagit dessa belopp.

4. Betalningarna av de belopp som avses i punkt 1 får endast ske genom bank- eller postgirering till ett enda konto som, när det gäller producentsammanslutningar, måste vara knutet till utbetalningen till de enskilda medlemmarna i sammanslutningen.

Artikel 21

1. Bidragen skall betalas ut eller förskotteras i den medlemsstat där tobaken har producerats. De skall betalas ut till producenten i den valuta som gäller i den medlemsstat där tobaken har producerats.

2. Om tobaken bearbetas i en annan medlemsstat än den där den har producerats, skall den medlemsstat där den har bearbetats efter avslutad kontroll lämna den producerande medlemsstaten de uppgifter som behövs för att betala ut bidragen eller frisläppa säkerheterna.

AVDELNING V

System med produktionskvoter

KAPITEL I

Fördelning av kvoter

Artikel 22

1. Inom ramen för de garantitrösklar som fastställs enligt artikel 9.2 i förordning (EEG) nr 2075/92 skall medlemsstaterna för varje sortgrupp och för tre på varandra följande skördar fördela produktionskvoter mellan enskilda producenter som inte tillhör en sammanslutning samt till producentsammanslutningar i proportion till genomsnittet av de kvantiteter som varje enskild producent eller sammanslutning har levererat för bearbetning under de tre år som föregick den senaste skörden.

2. Medlemsstaterna kan antingen göra den direkt fördelning av produktionskvoterna mellan de enskilda producenter som inte tillhör en sammanslutning och producentsammanslutningarna, eller kräva att de enskilda producenterna som inte tillhör en sammanslutning och producentsammanslutningarna lämnar in ansökningar om produktionskvoter.

3. Medlemsstaterna skall senast den 31 januari skördeåret utfärda kvotintygen till de enskilda producenter som inte tillhör en sammanslutning och till producentsammanslutningarna.

Artikel 23

Tilldelningen av en produktionskvot påverkar inte tilldelningen av kvoter för följande år.

Artikel 24

1. Varje producents kvot skall vara lika med den procentsats som utgör hans genomsnittliga kvantitet i förhållande till de genomsnittliga kvantiteterna som har beräknats i enlighet med föreskrifterna i artikel 9 i förordning (EEG) nr 2075/92 samt artiklarna 22 och 25 i den här förordningen, en procentsats som använts på medlemsstatens särskilda garantitröskel för sortgruppen i fråga.

2. Om det rör sig om en producentsammanslutning skall varje producerande medlem i en sammanslutning vid utträdet ur sammanslutningen behålla rätten till sin egen kvot som har beräknats i enlighet med punkt 1.

3. För producenter som har påbörjat tobaksodlingen och som har ökat sin kvot i enlighet med artikel 29.3 skall produktionskvoterna beräknas på följande sätt:

— För skördar som följer på fördelningen enligt artikel 29.3 och fram till nästa fördelning av produktionskvoter för en treårsperiod, skall de justerade kvoterna förbli oförändrade.

— Vid kvotfördelningen tilldelas producenten en produktionskvot i enlighet med bestämmelserna i punkt 1.

4. Vid fördelningen av kvoterna skall de producenter som har ökat sin kvot till följd av en tillfällig överlåtelse tilldelas en produktionskvot i proportion till genomsnittet av de kvantiteter som levererats, exklusive de produktionskvoter som berörs av överlåtandet.

5. Vid fördelningen av kvoterna skall de producenter som har ökat sin kvot till följd av en definitiv överlåtelse tilldelas en produktionskvot i proportion till genomsnittet av kvantiteter som levererats, inklusive de produktionskvoter som berörs av överlåtandet.

6. Producenternas procentandel skall anges med minst fyra decimaler. Kvoterna skall fastställas i kilogram.

Artikel 25

1. För beräkning av genomsnittet av de kvantiteter som levereras för bearbetning skall all tobak från en skörd anses levererad under kalenderåret för skörden i fråga. De kvantiteter som levereras för bearbetning på grundval av föreskrifterna i artikel 9.5 skall dock anses vara levererade under det skördeår då de har omfattats av bidrag. Endast den tobak som verkligen levererats och som givit rätt till bidrag skall tas med i beräkningen.

2. De kvantiteter tobak som levereras av producenter som är etablerade utanför de produktionsområden som är erkända enligt artikel 5 a i förordning (EEG) nr 2075/92 skall inte tas med i den beräkning som avses i första stycket.

Artikel 26

1. När tobak som producerats i en medlemsstat har bearbetats i en annan medlemsstat skall fördelningen av kvoter genomföras enligt föreskrifterna i punkterna 2, 3 och 4.

2. Den bearbetande medlemsstaten skall för varje producent och sortgrupp meddela den berörda producerande medlemsstaten de kvantiteter råtobak med härkomst i den producerande medlemsstaten som levereras för bearbetning under de referensår som skall användas för beräkningen av produktionskvoterna i enlighet med föreskrifterna i avikel 9.3 i förordning (EEG) nr 2075/92.

3. Detta skall meddelas senast den 15 november det år som föregår den berörda skörden.

4. De producenter som har levererat tobak till bearbetningsföretag i en annan medlemsstat under de referensår som avses i punkt 2 skall av den producerande medlemsstaten tilldelas den kvantitet som motsvarar den särskilda garantitröskelkvantiteten i denna medlemsstat.

När det gäller tilldelningen av produktionskvoterna skall de producenter som under referensåren har levererat tobak till bearbetningsföretag i en annan medlemsstat likställas med de producenter som har levererat sin produktion till ett företag i den egna medlemsstaten.

KAPITEL II

Kvotintyg

Artikel 27

1. För varje sortgrupp skall medlemsstaterna inom de garanterade tröskelkvantiteterna utfärda intyg om produktionskvoter till producenterna i ett produktionsområde som är erkänt enligt artikel 5 a i förordning (EEG) nr 2075/92.

Dessa intyg om produktionskvoter skall särskilt ange rättsinnehavaren, sortgruppen och de kvantiteter för vilka de gäller.

2. Medlemsstaterna skall fastställa förfarandet för utfärdande av intygen om produktionskvoter samt åtgärder för att förebygga bedrägeri i enlighet med artikel 20.1 i förordning (EEG) nr 2075/92.

3. Medlemsstaterna får föreskriva minimikvantiteter för utfärdande av intyg om produktionskvoter. Dessa får inte överskrida 500 kilo.

4. När en producent lägger fram bevis på att hans produktion till följd av exceptionella omständigheter har varit normalt låg under en skörd som ingår i hans referensperiod skall medlemsstaten på den berörde producentens begäran fastställa den kvantitet som vid fastställandet av hans kvotintyg skall beaktas för denna skörd. Denna kvantitet får inte vara högre än de kvantiteter som anges i de kvotintyg som tilldelats producenten för skörden i fråga.

KAPITEL III

Justering av garantitröskeln

Artikel 28

1. När den garantitröskel som för en skörd och en medlemsstat fastställts för en sortgrupp är högre än den garantitröskel som gäller för föregående skörd, skall den kvantitet som överskrider den sista garantitröskel fördelas enligt objektiva och sammanhängande kriterier som skall fastställas och offentliggöras av medlemsstaten.

Medlemsstaterna får särskilt föreskriva att tilläggskvantiteterna skall fördelas med prioritering av följande producenter:

a) Producenter vars av kvotintyg täckta kvantiteter minskar i förhållande till föregående skörd, när det rör sig om en annan sortgrupp.

b) Producenter som tack vare tilläggskvantiteten kan göra betydande rationaliseringar av produktionen av sådan tobak som tillhör den berörda sortgruppen.

2. När den garantitröskel som för en skörd och en medlemsstat fastställts för en sortgrupp är lägre än den garantitröskel som gäller för föregående skörd, skall minskningen fördelas mellan producenterna i proportion till genomsnittet av de kvantiteter som varje enskild producent har levererat för bearbetning under de tre år som föregick det senaste skördeåret, utan att det påverkar tillämpningen av det program för återköp av kvoter som avses i artikel 14 i förordning (EEG) nr 2075/92.

KAPITEL IV

Nationell reserv

Artikel 29

1. För att främja omställning av producenter och omstrukturering av jordbruksföretag skall medlemsstaterna för varje skörd upprätta en nationell kvotreserv per sortgrupp.

2. Denna reserv skall fyllas med kvoter som frigjorts genom en linjeär minskning av alla kvoter som tilldelats enskilda producenter och producentsammanslutningar, vilken medlemsstaterna skall fastställa till mellan 0,5 och 2 % av den garantitröskel som varje år fastställs för samma sortgrupp.

Dessutom får medlemsstaterna använda sig av följande:

— En linjeär minskning som varje medlemsstat fastställer på upp till 2 % av de kvantiteter som införts i intygen om produktionskvoter som har varit föremål för definitiv överlåtelse.

— De produktionskvoter som inte har använts för att ingå odlingskontrakt den dag som fastställts för kontraktens undertecknande.

3. Den nationella reserven skall under iakttagande av bestämmelserna i kapitel 1 i avdelning I och av de i enlighet med artikel 5 a i förordning (EEG) nr 2075/92 erkända produktionsområdena fördelas mellan producenter eller blivande producenter, på grundval av objektiva kriterier som skall fastställas av varje medlemsstat.

KAPITEL V

Överlåtelse av kvoter

Artikel 30

Kvoterna får överlåtas definitivt eller temporärt.

Artikel 31

1. Vid alla former av överlåtelse av en anläggning för tobaksproduktion till en tredje part skall den nya nyttjaren från och med dagen för överlåtelsen få rätt till intyget om produktionskvot för hela referensperioden, om inte annat framgår av avtalsbestämmelserna.

2. När endast en del av en anläggning för tobaksproduktion överlåts till en tredje part, skall den nya nyttjaren erhålla rätten till intyg om produktionskvot i proportion till de förvärvade jordbruksarealerna. De berörda parterna får dock komma överens om att denna rättighet helt skall tillfalla den gamla eller den nya rättsinnehavaren.

3. Utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 1, skall de kvoträttigheter som förvärvats av en producent som arrenderar de brukade arealerna tillfalla denne producent när arrendekontraktet löper ut.

4. När flera familjemedlemmar gemensamt driver, eller har drivit, en tobaksanläggning, skall de begära att ett enda intyg om produktionskvot utfärdas på grundval av de sammanslagna kvantiteter som de har rätt till.

Artikel 32

1. Med den berörda medlemsstatens tillstånd får producenterna sinsemellan byta sina rättigheter till ett intyg om produktionskvoter för en sortgrupp mot ett intyg för en annan sortgrupp.

2. Utbytet av rättigheten till ett intyg om produktionskvot i enlighet med bestämmelserna i punkt 1 innebär att de berörda producenterna mellan sig definitivt överlåter de referenskvantiteter som har använts för upprättandet av intyget om produktionskvoter.

Artikel 33

1. En enskild producent får inom en och samma medlemsstat tillfälligt eller definitivt till en annan enskild producent överlåta en del av eller samtliga kvantiteter som anges i de intyg om produktionskvoter som tilldelats honom, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

a) Det berörda kvotintyget skall ännu inte vara täckt av ett odlingskontrakt.

b) Mottagaren av överlåtelsen skall redan ha tillgång till en produktionskvot för sortgruppen i fråga.

c) Överlåtelsen skall omfattas av ett skriftligt avtal mellan de berörda parterna och detta avtal skall innehålla en hänvisning till intyget om produktionskvot av vilket en del av eller samtliga angivna produktionskvoter överlåts.

d) Det skriftliga avtal som avses i punkt c skall ha lämnats in för registrering hos den behöriga myndigheten i medlemsstaten inom 30 dagar efter det datum som avses i artikel 22.3 i denna förordning.

e) Originalet till det intyg om produktionskvot, varav en del av eller samtliga kvantiteter överlåts, skall lämnas in till den behöriga myndigheten vid det tillfälle då avtalet om överlåtelse lämnas in.

f) Om den som överlåter sitt kvotintyg tillhör en producentsammanslutning skall överlåtelsen ha godkänts av sammanslutningen i det fall den som mottager överlåtelsen inte tillhör samma producentsammanslutning. Sammanslutningen måste ge sitt godkännande om ingen av dess medlemmar har uttryckt intresse av att använda den kvantitet som omfattas av överföringen på de givna villkoren. Om överföringen sker mellan producenter som tillhör samma proucentsammanslutning måste sammanslutningen ha informerats om överföringen.

g) Definitiv överlåtelse gäller endast producenter som kan lägga fram bevis om att odlingskontrakten slutits under de senaste tre åren för de kvoter som överlåtelsen gäller.

2. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten skall registrera det avtal som avses i punkt c första stycket inom 20 tjugo dagar efter det att det lämnats in och efter kontroll av att de villkor som avses i första stycket i punkterna a, b, d, e, f och g är uppfyllda. Samma datum skall den behöriga myndigheten i medlemsstaten utfärda följande handlingar:

— Till överlåtelsemottagaren ett kompletterande intyg om produktionskvoter med angivande av de kvantiteter produktionskvoter som överlåtits.

— Till den producent som har överlåtit endast en del av de kvantiteter som anges i hans kvotintyg ett ersättningsintyg om produktionskvoter med angivande av de kvantiteter som inte har överlåtits.

3. De överlåtelser av produktionskvoter som avses i punkt 1 får inte gälla kvantiteter som underskrider 100 kg.

KAPITEL VI

Återköp av kvoter

Artikel 34

1. Genom tillämpning av bestämmelserna i artikel 14.1 i förordning (EEG) nr 2075/92 och med undantag av känsliga produktionsområden och sortgrupper av hög kvalitet enligt punkt 2, skall ett program för återköp av kvoter med motsvarande minskning av de garantitrösklar som avses i artikel 8 i förordning (EEG) nr 2075/92 tillämpas för att underlätta omställning av de producenter som enskilt och frivilligt har beslutat att lämna sektorn.

2. På grundval av förslag från medlemsstaterna som skall lämnas in före den 30 maj varje skördeår och inom en gräns på 25 % av garantitröskeln för varje medlemsstat skall kommissionen fastställa känsliga produktionsområden och sortgrupper av hög kvalitet som skall vara undantagna från tillämpningen av föregående punkt.

3. Punkt 1 skall endast gälla producenter som kan lägga fram bevis om att odlingskontrakten slutits under de senaste tre åren för de kvoter som omfattas av programmet för återköp.

Artikel 35

1. En producent som med tillämpning av artikel 34 beslutar att lämna sektorn skall före den 1 september varje skörd skriftligen meddela detta till den behöriga myndigheten i medlemsstaten, samt till den berörda producentsammanslutningen om det rör sig om enskilda medlemmar av en sammanslutning.

2. Från den 1 september till den 31 december skall medlemsstaten offentliggöra sin avsikt att sälja så att andra producenter får möjlighet att köpa kvoten innan den faktiskt återköps.

De enskilda producenter som tillhör samma sammanslutning som den producent som beslutat att lämna sektorn och sammanslutningen har i denna ordning framför andra producenter förtursrätt att köpa de kvoter som erbjuds inom ramen för återköpsprogrammet.

3. Om kvoterna inte har köpts upp efter det att fyramånadersperioden löpt ut, skall dessa återköpas definitivt. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten skall informera kommissionen om de kvantiteter som återköpts per sortgrupp.

4. Från och med det skördeår som följer på det datum då producenten meddelade att han ämnar lämna sektorn, skall garantisektorn för den berörda sortgruppen minskas med den återköpta kvantiteten.

Artikel 36

Vid betalningen av bidragen för skördeåren 2000, 2001 och 2002 har de producenter vars kvoter har återköpts enligt 1999 års skörd årligen rätt till följande belopp:

— Kvoter inom grupp I 0,67741 euro/kg.
— Kvoter inom grupp II 0,54187 euro/kg.
— Kvoter inom grupp III 0,54187 euro/kg.
— Kvoter inom grupp IV 0,59591 euro/kg.
— Kvoter inom grupp V 0,54187 euro/kg.
— Kvoter inom grupp VI 0,93854 euro/kg.
— Kvoter inom grupp VII 0,79635 euro/kg.
— Kvoter inom grupp VIII 0,56904 euro/kg.

KAPITEL VII

Övriga bestämmelser

Artikel 37

Medlemsstaterna får föreskriva att tvister om fördelning eller överlåtelse av produktionskvoter skall hänskjutas till en förlikningsnämnd. Medlemsstaterna skall fastställa reglerna för dessa organs sammansättning och deras befogenheter.

Artikel 38

1. Medlemsstaterna skall upprätta en databas där det för varje bearbetningsföretag, varje producent och producentgrupp finns uppgifter som möjliggör identifiering av deras anläggningar, de kvoter eller de kvantiteter som står på intygen om produktionskvoter som de tilldelats, samt alla andra uppgifter som är användbara för kontroll av kvotsystemet.

2. Medlemsstaterna skall garantera att

— uppgifterna i databasen bevaras,
— databasen används endast vid tillämpning av punkt 1,
— åtgärder vidtas som skyddar uppgifterna särskilt mot stöld och manipulering,
— personer, som omfattas av ordningen, utan onödiga dröjsmål eller kostnader har tillgång till de handlingar som berör dem,
— personer, som omfattas av ordningen, har rätt att göra alla berättigade ändringar av upplysningar som berör dem, särskilt rätten att tidvis ta bort uppgifter som inte längre är av intresse.

3. Bearbetningsföretagen och producenterna

— får inte lägga hinder i vägen för upprättandet av databasen vilket skall göras av kompetenta personer,
— skall förse dessa personer med alla erforderliga upplysningar vid tillämpningen av denna förordning.

4. Medlemsstaterna skall, om inte annat följer av deras lagstiftning i fråga om skydd av uppgifter av personlig karaktär, säkerställa att den kvot för varje enskild producent som har utnyttjats för ingående av odlingskontrakt eller, i tillämpliga fall, kvoten för varje medlem i en producentsammanslutning, offentliggörs så att alla berörda producenter i ett begränsat produktionsområde enligt definitionen i artikel 1 i denna förordning får kännedom om den.

Artikel 39

När produktionskvoterna är fastställda till förmån för en producentsammanslutning som själv är producent, skall medlemsstaten se till att den berörda kvantiteten fördelas rättvist mellan alla medlemmarna i sammanslutningen. Medlemsstaterna skall också ha exakta uppgifter om producenternas individuella produktion så att produktionskvoterna vid behov kan tilldelas dessa.

I detta fall skall bestämmelserna i kapitel I i tillämpliga fall tillämpas vid fördelningen mellan sammanslutningens medlemmar. Om alla medlemmar sammanslutningen är överens om detta kan sammanslutningen dock göra en annan fördelning för att på ett bättre sätt organisera produktionen.

AVDELNING VI

Särskilt stöd

Artikel 40

1. Det särskilda stöd som avses i artikel 4a 5 i förordning (EEG) nr 2075/92 skall motsvara 2 % av bidraget.

2. Sammanslutningarna får använda det särskilda stödet endast till följande ändamål och senast den 30 juni det år som följer på skördeåret för sortgrupperna VI, VII, VIII, och senast den 15 juni det år som följer på skördeåret för övriga sortgrupper:

— Anställning av teknisk personal för att hjälpa producenterna att förbättra produkternas kvalitet och öka hänsynen till miljön.
— Införskaffande för medlemmarnas räkning av certifierat utsäde och andra produktionsmedel som kan bidra till att förbättra produkternas kvalitet.
— Åtgärder för miljöskydd.
— Åtgärder för uppbyggnad av infrastrukturer, bl.a. anläggningar för tobakssortering, för att öka värdet på de produkter som medlemmarna levererar.
— Anställning av administrativ personal för förvaltning av bidraget samt för att garantera att gemenskapslagstiftningen iakttas inom sammanslutningen.
— Återbetalning av kostnaderna för de säkerheter som ställt i enlighet med artikel 42.

3. De kostnader som avses i punkt 2 första, andra och tredje strecksatsen skall uppgå till minst 50 % av hela det särskilda stödet.

Artikel 41

Om det särskilda stödet betalas ut av en annan medlemsstat än den där bearbetningen har skett, skall den sistnämnda medlemsstaten på begäran skicka de bevis, dokument och bekräftande handlingar som avses i artikel 17.1 till den medlemsstat som har till uppgift att betala ut stödet.

Artikel 42

1. På producentsammanslutningens begäran skall medlemsstaterna till denna betala ut ett förskott på det särskilda stödet. Förskottsbeloppet skall fastställas på grundval av den kvantitet tobak som sammanslutningen har levererat till bearbetningsföretaget vid den tidpunkt då ansökan lämnas in. Medlemsstaterna skall fastställa ytterligare villkor för utbetalning av förskottet.

2. Förskottet på det särskilda stödet skall betalas ut på villkor att en säkerhet ställts till ett belopp som minst motsvarar förskottet ökat med 15 %.

3. Säkerheten skall frisläppas mot uppvisande av de bevishandlingar som avses i artikel 17.1 i denna förordning för utbetalning av det särskilda stödet.

AVDELNING VII

Kontroller och sanktionsåtgärder

KAPITEL I

Kontroller

Artikel 43

När det gäller kontroll av iakttagandet av bestämmelserna i denna förordning skall följande artiklar i kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 tillämpas:

— Artikel 6.1 för effektiv kontroll av att villkoren för att stöd skall beviljas är uppfyllda.
— Artikel 11 när det gäller kompletterande sanktionsåtgärder på nationell nivå samt force majeur.
— Artikel 12 för kontroller på platsen.
— Artikel 13 för kontroller på plats.
— Artikel 14 när det gäller oberättigade utbetalningar.

Artikel 44

1. Medlemsstaterna skall införa ett kontrollsystem för att kunna garantera effektiv bekräftelse av att de bestämmelser som fastställs i denna förordning och förordning (EEG) nr 2075/92 iakttas och skall vidta alla ytterligare åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa dessa förordningar.

Kontrollerna skall omfatta följande:

a) Administrativa kontroller.

b) Kontroller på platsen.

c) Kontroller av leveranserna av bladtobak.

d) En kontroll vid stadiet för den första bearbetningen samt förpackningen av tobaken.

2. Medlemsstaterna skall bistå varandra när så krävs för att syftet med de kontroller som föreskrivs i den här förordningen skall uppnås samt i samband med handeln med bladtobak dem emellan.

Artikel 45

De administrativa kontrollerna skall omfatta dubbelkontroller

a) rörande de skiften som deklareras vara odlade med tobak mot den databas som föreskrivs i artikel 2 i förordning (EEG) nr 3508/92 för att undvika varje form av omotiverat dubbelt beviljande av stöd för samma skörd,

b) för att kontrollera att artikel 2.3 i denna förordning iakttas.

För 1999 får kontroller genomföras på grundval av ett stickprov.

Artikel 46

1. Kontrollerna på platsen skall genomföras efter en riskanalys. Medlemsstaterna skall utan förvarning göra kontroller på platsen för att kontrollera följande:

a) Innehållet i odlingskontrakten, särskilt arealen, de olika sortgrupper som odlas samt de kvantiteter lagrad tobak som avses i avikel 16.2.

Fastställandet av arealen skall ske på lämpligt sätt enligt föreskrifter från den behöriga myndigheten och skall garantera att noggrannheten hos mätningen minst motsvarar den som krävs för officiella mätningar enligt nationella bestämmelser. Den behöriga myndigheten skall fastställa en toleransnivå, särskilt mot bakgrund av den använda mätmetoden, för noggrannheten hos den officiella dokumentation som finns tillgänglig om den lokala situationen (t.ex. sluttningar eller formen på skiftena).

Denna kontroll skall för varje bearbetningsföretag omfatta 5 % av de enskilda producenter som berörs av de kontrakt som registrerats per sortgrupp. Det varuprov som kontrolleras skall ha valts ut av den behöriga myndigheten, särskilt på grundval av en riskanalys samt på varuprovets representativitet för de olika volymen i kontrakten. Medlemsstaten får besluta att alla eller en del av proven skall kontrolleras med fjärranalys.

b) Iakttagandet av artikel 40.2 och 40.3 samt artikel 18.3 och 18.4 i denna förordning.

Denna kontroll skall för varje medlemsstat utföras varje år och omfatta minst 30 % av producentsammanslutningarna. Det urval som kontrolleras skall ha fastställts av den behöriga myndigheten, särskilt på grundval av en riskanalys samt på urvalets representativitet för producentsammanslutningarnas olika storleksgrad.

2. Riskanalysen skall göras med hänsyn till

— de kvantiteter råtobak för vilka avtal ingåtts i förhållande till de arealer som deklarerats vara odlade med tobak,

— kontrollresultaten från de föregående åren,

— andra parametrar som skall fastställas av medlemsstaterna.

3. Om det genom kontrollerna på plats uppdagas betydande oegentligheten i ett produktionsområde eller en del av ett produktionsområde skall de behöriga myndigheterna genomföra ytterligare kontroller under pågående år samt öka procentandelen kontroller året därpå i produktionsområdet eller delen av produktionsområdet.

Artikel 47

1. Alla leveranser skall kontrolleras av det behöriga kontrollorganet. Alla leveranser skall ha godkänts av det behöriga kontrollorganet som på förhand skall ha fått sådan information att det kan indentifiera leveransdatumet. Under denna kontroll skall det särskilt fastställas att det behöriga kontrollorganet redan har godkänt leveransen.

2. När en leverans sker till en inköpscentral enligt artikel 16.1 andra stycket får den icke bearbetade tobaken när den en gång kontrollerats lämna inköpscentralen endast för att bearbetas i bearbetningsanläggningen. Efter kontrollen skall tobaken samlas i klart avgränsade kvantiteter. Överföringen av dessa kvantiteter till bearbetningsanläggningen skall skriftligen godkännas av det behöriga kontrollorganet som på förhand skall ha fått sådan information att det med exakthet kan indentifiera vilket transportmedel som använts, transportvägen, avgångs- och ankomsttider samt vilka avgränsade kvantiteter tobak som transporterats.

3. När tobaken anländer till bearbetningsanläggningen skall det behöriga kontrollorganet särskilt genom att väga tobaken kontrollera att det verkligen är de avgränsade kvantiteter som kontrollerats i inköpscentralerna som faktiskt har levererats.

Det behöriga kontrollorganet skall fastställa de särskilda villkor som bedöms nödvändigt för dessa kontroller.

Artikel 48

1. Kontrollerna vid stadiet för den första bearbetningen och förpackningen av tobaken skall utföras efter en riskanalys. Medlemsstaterna skall utan förvarning göra kontroller för att kontrollera iakttagandet av artikel 7, av tidsfristen för betalning av det uppköpspris som avses i artikel 9.3 j, samt av tidsfristen för utbetalningen av det belopp som avses i artikel 20.3 i denna förordning.

2. Kontrollerna vid stadiet för den första bearbetningen samt förpackningen av tobaken skall göra det möjligt att, för varje företag som ingår i kontrollen, kontrollera de kvantiteter bladtobak som har producerats i gemenskapen eller som har sitt ursprung i eller importeras från tredje land och som har ställts under kontroll, samt att garantera att tobaken som ställts under denna kontroll inte undandras från denna så länge den första bearbetningen och förpackningen ännu inte har slutförts och att ingen tobak kan visas upp för kontroll vid flera tillfällen. Dessa kontroller skall omfatta följande:

a) En oaviserad kontroll av bearbetningsföretagets lager.

b) En kontroll när tobaken efter den första bearbetningen och förpackningen lämnar kontrollplatsen.

c) Alla de ytterligare kontrollåtgärder som medlemsstaten bedömer vara nödvändiga, särskilt i syfte att undvika att bidrag betalas ut för råtobak med ursprung i eller som importerats från tredje land.

3. Kontrollerna vid det första bearbetnings- och förpackningsstadiet skall omfatta minst 5 % av de företag som utför den första bearbetningen. Det varuprov som kontrolleras skall ha valts ut av den behöriga myndigheten, särskilt på grundval av en riskanalys samt på urvalets representativitet för företagens olika storleksgrad.

4. Riskanalysen skall göras med hänsyn till

— kontrollresultaten från föregående år,

— utvecklingen jämfört med det föregående året,

— andra parametrar som skall fastställas av medlemsstaterna.

De kontroller som avses i punkt 2 skall göras på den plats där bladtobaken bearbetas. Inom en tidsfrist som skall fastställas av medlemsstaten skall de berörda företagen skriftligen meddela respektive behörigt organ de platser där bearbetningen kommer att äga rum. Medlemsstaterna kan för detta ändamål fastställa de upplysningar som de företag som utför den första bearbetningen skall lämna in till de behöriga organen.

KAPITEL II

Sanktionsåtgärder

Artikel 49

Bestämmelserna i detta kapitel skall inte tillämpas vid force majeur.

Artikel 50

1. Om den enskilde producenten inte odlar tobak skall denne förlora all rätt att beviljas bidrag för pågående skörd samt att erhålla en produktionskvot för nästa skörd.

2. Om den areal som faktiskt odlas med mer än 10 % underskrider den areal som har deklarerats, skall det bidrag för pågående skörd som skall betalas ut till den berörde producenten samt den kvot som för följande skörd eventuellt skall tilldelas samma producent minskas med två gånger den skillnad som konstaterats.

3. Om de sanktionsåtgärder som avses i punkterna 1 och 2 tillämpas och den enskilde producenten är medlem i en producentsammanslutning skall de produktionskvoter som anges i kvotintyget minskas med exakt de kvantiteter som sanktionen avser i förhållande till den produktionskvot som den producent som skall sanktioneras innehar för den berörda perioden, och det skall inte vara möjligt att göra någon annan typ av fördelning mellan medlemmarna i producentsammanslutningen.

4. Om kontrollen inte kan genomföras på grund av producenten skall arealen betraktas som icke uppodlad.

De sanktionsåtgärder som avses i punkterna 1 och skall inte tillämpas om producenten eller bearbetningsföretaget före kontrollerna skriftligen har anmält dessa skillnader till de behöriga myndigheterna, och om producenten eller bearbetningsföretaget kan bevisa att fastställandet av arealen är korrekt baserat på uppgifter som av den behöriga myndigheten har godkänts för fastställande av det berörda skiftets areal, med undantag av tillfartsvägar och inhägnader.

5. Om det behöriga kontrollorganet konstaterar att den befintliga tobaken inte har deklarerats i enlighet med artikel 16.2 skall den kvantitet som skall ha angetts i det kvotintyg till vilket producenten har rätt för nästa skörd minskas med den dubbla icke deklarerade kvantiteten.

Artikel 51

1. Om producentsammanslutningen inte iakttar bestämmelserna för beviljande av de bidrag som avses i bilaga V till denna förordning skall denna förlora all rätt att omfattas av det särskilda stödet för pågående skörd. Erkännandet skall återkallas för producentsammanslutningar som vid en andra kontroll fortfarande begår en överträdelse.

Sakfel skall innebära ett minskat särskilt stöd för pågående skörd. Minskningen som fastställs av medlemsstaten skall vara 1—20 % beroende på hur allvarligt sakfelet är. Producentsammanslutningen skall rätta till konsekvenserna av de konstaterade felen.

2. Om producentsammanslutningen inte iakttar de bestämmelser som avses i artikel 40.2 och 40.3 skall det särskilda stödet minskas med 20 till 50 % beroende på hur allvarligt felet är. Erkännandet skall återkallas för producentsammanslutningen om den begår en överträdelse.

Om tidsfristen för utbetalning till producentsammanslutningen av den fasta del av bidraget och den rörliga del av bidraget som avses i artikel 18.3 i denna förordning överskrids med 30 dagar skall det särskilda stödet minskas med 20 %. Varje ytterligare period omfattande 30 dagar, upp till högst 150 dagar, skall innebära en minskning av det särskilda stödet med ytterligare 20 %.

3. Personer som skött administrationen av en producentsammanslutning och som avsiktligt eller på grund av grov vårdslöshet bär ansvaret för att för erkännandet återkallats i enlighet med punkterna 1 och 2 får inte administrera andra producentsammanslutningar. De får inte heller lägga fram en ansökan om erkännande under det år då sanktionsåtgärden tillämpas.

4. Återkallelsen av erkännandet skall tillämpas på grundval av bestämmelserna i artikel 6.

Artikel 52

Om den obearbetade tobaken inte har levererats till de platser som avses i artikel 16.1 andra stycket eller om transportören vid leveransen från inköpscentralen till bearbetningsanläggningen av de åtskilda tobakskvantiteter som avses i artikel 47.2 saknar transporttillstånd, skall det bearbetningsföretag som lagvidrigt har mottagit tobaken betala medlemsstaten ett belopp som motsvarar bidragen för tobakskvantiteten i fråga. Detta belopp skall krediteras Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ).

Artikel 53

1. Om den tidsfrist för betalning av inköpspriset som föreskrivs i artikel 9.3 j och den tidsfrist för utbetalning av det belopp som föreskrivs i artikel 21.3 överskrids med mer än 30 dagar, skall godkännandet av det företag som utför den första bearbetningen dras in för ett år. Godkännandet skall dras in för ytterligare ett år för varje tilläggsperiod på 30 dagar, dock högst för tre år totalt.

2. Efter en period av indraget godkännande måste det företag som utför den första bearbetningen lämna in en ny ansökan om godkännande.

3. Personer som skött administrationen av ett företag som utför den första bearbetningen och som avsiktligt eller på grund av grov vårdslöshet bär ansvar för att godkännandet upphävts får inte administrera något annat godkänt företag som utför den första bearbetningen eller lämna in ansökan om godkännande under det första år sanktionsåtgärden tillämpas.

AVDELNING VIII

Meddelande till kommissionen

Artikel 54

Alla berörda medlemsstater skall omedelbart meddela kommissionen följande:

a) Tillämpningen av artikel 3.1 e andra stycket.

b) Vägran eller tillbakadragande av erkännandet av en producentsammanslutning med angivelse av anledningen till vägran eller tillbakadragandet.

c) Namn på och adresser till de organ som är ansvariga för registrering av odlingskontrakt och de företag för första bearbetning som godkänts av varje medlemsstat. Kommissionen kommer att offentliggöra en förteckning över dessa organ och godkända första bearbetningsföretag i C-serien till *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

d) Tillämpningen av artikel 12.1.

e) Tillämpningen av artikel 20.1.

f) De beslut medlemsstaten har för avsikt att fatta vid tillämpningen av artikel 27.4.

g) De åtgärder som har vidtagits i enlighet med artikel 28.

h) Förfarandet för att fylla den nationella reserven samt de objektiva kriterierna för fördelning av den nationella reserven som införs genom artikel 29.2 och 29.3.

i) De kvantiteter per sortgrupp som definitivt överlåtits med tillämpning av artikel 33.

j) De kvantiteter som är föremål för en ansökan om återköp av kvoter och de kvantiteter som återköpts per sortgrupp med tillämpning av artikel 35.

k) De nationella åtgärder som vidtagits vid genomförandet av denna förordning.

l) Övriga uppgifter som kommissionen behöver för att kunna förvalta ordningen på bästa sätt.

De databaser som har upprättats inom ramen för det integrerade systemet utgör ett stöd vid inlämnandet av de uppgifter som anges i denna artikel.

AVDELNING IX

Övergångs- och slutbestämmelser

Artikel 55

För 1999 års skörd får, genom undantag från andra strecksatsen i artikel 3.1 f, en producent som tillhör flera producentsammanslutningar senast den 31 januari 1999 skriftligen meddela den aktuella sammanslutningen att han säger upp sitt medlemskap.

Artikel 56

Förordningarna (EEG) nr 3478/92, (EEG) nr 84/93 och (EG) nr 1066/95 skall upphöra att gälla den dag då denna förordning träder i kraft.

Artikel 57

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med skörden 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 1998.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

BILAGA I

PROCENTANDEL FÖR GARANTITRÖSKELN PER MEDLEMSSTAT ELLER SPECIFIKA REGIONER FÖR ERKÄNNANDE AV PRODUCENTSAMMANSLUTNINGAR

Medlemsstater eller specifika regioner där producentsammanslutningarna är etablerade	Procent
Tyskland, Spanien (utom Kastilien-Léon, Navarra och området Campezo i Baskien), Frankrike (utom Nord-Pas-de-Calais och Picardie), Italien, Portugal (utom Azorerna), Belgien, Österrike	2 %
Grekland (utom Ipiros), Azorerna (Portugal), Nord-Pas-de-Calais och Picardie (Frankrike)	1 %
Kastilien-Léon (Spanien), Navarra (Spanien), området Campezo i Baskien (Spanien), Ipiros (Grekland)	0,4 %

BILAGA II

GODKÄNDA PRODUKTIONSOMRÅDEN

Sortgrupp enligt bilagan till förordning (EEG) nr 2075/92	Medlemsstat	Produktionsområde
I. Flue cured	Tyskland	Schleswig-Holstein, Niedersachsen, Bayern, Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen
	Grekland	Trakien, Östra Makedonien, Mellersta Makedonien, Västra Makedonien, Thessalien, Ipiros, Östra Sterea Hellas, Västra Sterea Hellas, Peloponnesos
	Frankrike	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Auvergne-Limousin, Champagne-Ardennes, Alsace-Lorraine, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Pays de la Loire, Centre, Poitou-Charentes, Bretagne, Languedoc-Roussillon, Normandie, Bourgogne, Nord-Pas-de-Calais, Picardie och Île-de-France
	Italien	Friuli, Venetien, Lombardiet, Piemonte, Toskana, Marche, Umbrien, Latium, Abruzzerna, Molise, Kampanien, Basilicata, Apulien och Kalabrien
	Spanien	Extremadura, Andalusien, Kastilien-Léon, Kastilien-La Mancha
	Portugal	Beira Interior, Ribatejo Oeste, Alentejo, Azorerna
	Österrike	Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark
II. Light air cured	Belgien	Vlaams, Hainaut, Namur, Luxemburg
	Tyskland	Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Bayern, Brandenburg, Mecklemburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen
	Grekland	Östra Makedonien, Mellersta Makedonien, Västra Makedonien, Thessalien
	Frankrike	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Auvergne-Limousin, Alsace-Lorraine, Rhône-Alpes, Franche-Compté, Pays de la Loire, Centre, Poitou-Charentes, Bretagne, Bourgogne och Languedoc-Roussillon, Champagne-Ardenne, Île de France
	Italien	Venetien, Lombardiet, Piemonte, Umbrien, Emilia-Romagna, Latium, Abruzzerna, Molise, Kampanien, Basilicata, Apulien, Sicilien, Friuli, Toskana, Marche
	Spanien	Extremadura, Andalusien, Kastilien-Léon, Kastilien-La Mancha
	Portugal	Beiras, Ribatejo Oeste, Entre Douro e Minho, Trás-os-Montes, Azorerna
	Österrike	Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark
III. Dark air cured	Belgien	Vlaams, Hainaut, Namur, Luxemburg
	Tyskland	Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Bayern, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen

Sortgrupp enligt bilagan till förordning (EEG) nr 2075/92	Medlemsstat	Produktionsområde
	Frankrike	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon, Auvergne-Limousin, Poitou-Charentes, Bretagne, Pays de la Loire, Centre, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Franche-Comté, Alsace-Lorraine, Champagne-Ardennes, Picardie, Nord-Pas-de-Calais, Normandie, Bourgogne, Île de la Réunion
	Italien	Friuli, Trentino, Venetien, Toskana, Latium, Molise, Kampanien, Apulien, Sicilien
	Spanien	Extremodura, Andalusien, Kastilien-Léon, Kastilien-La Mancha, Comunidad Valenciana, Navarra, Rioja, Katalonien, Madrid, Galicien, Asturien, Kantabrien, zona de Campezo i Baskien, La Palma (Kanarieöarna)
	Österrike	Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark
IV. Fire cured	Italien	Venetien, Toskana, Umbrien, Latium, Kampanien, Marche
	Spanien	Extremadura, Andalusien
V. Sun cured	Grekland	Västra Makedonien, Thessalien, Ipiros, Östra Sterea Hellas, Västra Sterea Hellas, Peloponnesos, Trakien och öarna
	Italien	Latium, Abruzzerna, Molise, Kampanien, Basilicata, Apulien, Sicilien
VI. Basmas	Grakland	Trakien, Östra Makedonien, Mellersta Makedonien, Västra Makedonien, Thessalien, Västra Sterea Hellas
VII. Katerini och liknande sorter	Grekland	Östra Makedonien, Mellersta Makedonien, Västra Makedonien, Thessalien, Ipiros, Östra Sterea Hellas, Västra Sterea Hellas
VIII. Klassisk Kaba Koulak, Elassona, Myrodata d'Agrinion, Zichnomyrodata	Grekland	Östra Makedonien, Mellersta Makedonien, Västra Makedonien, Thessalien, Ipiros, Östra Sterea Hellas, Västra Sterea Hellas, Peloponnesos och öarna, Trakien

BILAGA III

LÄGSTA KVALITETSKRAV

Den premie som avses i artikel 3 i förordning (EEG) nr 2075/92 kan beviljas endast för tobak av fullgod handelskvalitet i förhållande till de typiska kännetecknen för den aktuella sorten, och som är fri från följande:

a) Bladdelar.

b) Blad som är sönderrivna av hagel.

c) Blad med allvarliga skador på mer en tredjedel av ytan.

d) Blad med sjukdoms- eller insektsangrepp på mer än 25 % av ytan.

e) Blad med spår av bekämpningsmedel.

f) Omogna eller helt gröna blad.

g) Frostskadade blad.

h) Blad med svamp- eller rötangrepp.

i) Blad med icke torkade, fuktiga eller rötangripna nerver eller med svampiga eller framträdande mittnerver.

j) Blad från sidoskott.

k) Blad med en för den aktuella sorten främmande lukt.

l) Blad med vidhängande jord.

m) Blad med en vattenhalt som med mer än 4 procentenheter överstiger den vattenhalt som fastställs i bilga IV.

BILAGA IV

VATTENHALT ENLIGT ARTIKEL 15

Sortgrupp	Vattenhalt (%)
I. Flue cured	16
II. Light air cured	
Tyskland, Frankrike, Belgien, Österrike, Portugal — Azorerna	22
Andra medlemsstater och andra i Portugal erkända produktionsområden	20
III. Dark air cured	
Belgien, Tyskland, Frankrike, Österrike	26
Andra medlemsstater	22
IV. Fire cured	22
V. Sun cured	16
VI. Basmas	16
VII. Katerini	16
VIII. Klassisk Kaba Koulak, Elassona, Myrodata Agrinion, Zichnomyrodata	16

BILAGA V

A. **Föreskrifter för fördelning av bidraget**

1. Bidraget skall omfatta följande:

   — Särskilt stöd = 2 % av bidraget.

   — Den rörliga delen av bidraget = den efter sortgrupp och medlemsstat anpassade procentsatsen av bidraget, enligt vad som anges i punkt B nedan och enligt artikel 15.1 i denna förordning.

   — Den fasta delen av bidraget = skillnaden mellan bidraget efter avdrag av det belopp som används för finansiering av fonden och summan av det särskilda stödet å ena sidan och bidragets rörliga del å andra sidan.

2. Det tilläggsbelopp som fastställs i artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 2075/92 skall läggas till den fasta delen av bidraget.

B. **Förhållandet mellan den rörliga delen och bidraget**

1999

	I Flue-cured	II Light air-cured	III Dark air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	Övriga		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italien	20 %	20 %	20 %	20 %	25 %			
Grekland	20 %	20 %			25 %	15 %	15 %	15 %
Spanien	20 %	20 %	20 %	20 %				
Portugal	20 %	20 %						
Frankrike	20 %	20 %	20 %					
Tyskland	20 %	20 %	20 %					
Belgien		20 %	20 %					
Österrike	20 %	20 %	20 %					

2000

	I Flue-cured	II Light air-cured	III Dark air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	Övriga		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italien	25 %	25 %	25 %	25 %	35 %			
Grekland	25 %	25 %			35 %	20 %	20 %	20 %
Spanien	25 %	25 %	25 %	25 %				
Portugal	25 %	25 %						
Frankrike	25 %	25 %	25 %					
Tyskland	25 %	25 %	25 %					
Belgien		25 %	25 %					
Österrike	25 %	25 %	25 %					

2001 och följande skördar

	I Flue-cured	II Light air-cured	III Dark air-cured	IV Fire-cured	V Sun-cured	Övriga		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italien	35 %	35 %	40 %	32 %	45 %			
Grekland	35 %	35 %			45 %	30 %	30 %	30 %
Spanien	35 %	35 %	40 %	32 %				
Portugal	35 %	35 %						
Frankrike	35 %	35 %	40 %					
Tyskland	35 %	35 %	40 %					
Belgien		35 %	40 %					
Österrike	35 %	35 %	40 %					

C. **Bidragets rörliga del**

Bidragets rörliga del är lika med

[A/summa (QL × PP)] × (QL × PP).

A är det totala beloppet för den rörliga del av bidraget som är tillgänglig för en producentgrupp för en sortgrupp, QL är den levererade kvantiteten per parti och PP är det inköpspris som medlemmen i producentgruppen får betala för gruppen i fråga.

För varje sortgrupp skall producentgruppen dividera det totala beloppet för den rörliga del av bidraget som är tillgänglig för sortgruppen i fråga med summan av de kvantiteter som levererats per parti multiplicerat med inköpspriset för varje parti. Resultatet av denna division skall multipliceras med produkten av kvantiteten i varje parti multiplicerat med dess inköpspris. Ett rörligt bidrag motsvarande noll bör utgå för partier som säljs för ett pris som ligger mellan minimipriset och minimipriset plus 40 % för varje sortgrupp som producentgruppen odlar.

BILAGA VI

GEMENSKAPSMETODER FÖR BESTÄMNING AV VATTENHALTEN I RÅTOBAK

I. METODER SOM SKALL ANVÄNDAS

A. *Beaudessonmetoden*

1. Apparatur

Beaudessonvärmeskåp EM 10

Elektrisk torkapparat i vilken varm luft med mekanisk ventilation (en särskild fläkt) genomströmmar det prov som skall torkas. Vattenhalten bestäms genom vägning före och efter torkningen, varvid vågen är kalibrerad på så sätt att det värde som avläses för en använd kvantitet på 10 gram direkt motsvarar vattenhalten i procent.

2. Metod

En kvantitet på 10 gram vägs i en skål med perforerad botten och läggs sedan i torkningskolonnen där den hålls fast med en spiralring. Värmeskåpet kopplas på i fem minuter och under denna tid torkas provet vid en temperatur av circa 100 °C. Efter fem minuter stoppas processen med hjälp av ett tidur. Luftens temperatur efter avslutad torkning mäts med en inbyggd termometer. Provet vägs och dess vattenhalt avläses direkt och korrigeras vid behov med några tiondelars procent upp eller ned, beroende på den uppmätta temperaturen, med hjälp av den tabell som följer med apparaten.

B. *Brabendermetoden*

1. Apparatur

Brabandertorkskåp

En elektrisk torkapparat som består av ett termostatreglerat cylinderformigt rum som ventileras mekaniskt, i vilket tio skålar som alla innehåller 10 gram tobak placeras samtidigt. Dessa skålar ställs på en roterande skiva med tio olika lägen, så att varje skål efter torkningen med en ratt kan föras till ett läge där den kan vägas. Ett system med hävstänger gör det möjligt att ställa skålarna i tur och ordning på en inbyggd vågbalk utan att de behöver tas ut från torkrummet. Vågen har en optisk visare och ger en direkt avläsning av vattenhalten. En andra våg som är ansluten till apparaten används för att väga de ursprungliga provkvantiteterna.

2. Metod

Termostaten ställs in på 110 °C.

Torkskåpet förvärms under minst 15 minuter.

Tio prov à 10 gram vägs upp.

Provkvantiteterna läggs in i torkskåpet.

Proven torkas under 50 minuter.

Vikterna avläses för att bestämma bruttovattenhalten.

C. *Andra metoder*

Medlemsstaterna kan använda andra mätmetoder, bl.a. metoder baserade på bestämning av det elektriska motståndet eller de dielektriska egenskaperna hos det aktuella partiet under förutsättning att resultaten kontrolleras genom att ett representativt prov undersöks med hjälp av en av de metoder som beskrivs i A eller B ovan.

II. PROVTAGNING

Följande metod skall användas för provtagning av bladtobak för att bestämma vattenhalten enligt en av de metoder som anges i punkterna I.A och I.B:

1. Urval

   Från varje bal väljs ett antal blad i proportion till balens vikt. Antalet utvalda blad bör vara så stort att bladen är representativa för balen som helhet.

   Provet skall bestå av lika många blad från balens utsida, mitt och delen där emellan.

2. Homogenisering

   Alla utvalda blad blandas i en plastpåse och några kg hackas i bitar (0,4 – 2 mm breda).

3. Val av provkvantitet

   Efter hackning blandas den hackade tobaken ordentligt och ett representativt prov väljs ut.

4. Mätning

   Mätningarna skall göras på hela det prov som reducerats på detta sätt och åtgärder bör vidtas för att se till att

   — det inte förekommer några variationer i fuktkvantiteten (luft- och vattentäta påsar eller behållare),

   — provets homogenitet inte påverkas under sedimenteringen.

III. PROVTAGNINGENS OMFATTNING OCH FREKVENS SAMT METODEN FÖR BERÄKNING AV DEN ANPASSADE VIKTEN

— Det antal prov som skall tas för att fastställa vattenhalten i råtobaken skall minst vara tre per producent och leverans för varje sortgrupp. Producenter och första ledets bearbetningsföretag får vid tobaksleveransen begära att antalet prover skall ökas.

— Vikten på den tobak som levereras per sortgrupp under en och samma dag skall anpassas efter den genomsnittliga vattenhalt som har uppmätts. Om den genomsnittliga vattenhalten ligger mindre än en procentenhet över eller under referensvärdet för vattenhalten skall vikten på den bidragsberättigande tobaken inte anpassas.

— Den anpassade vikten är den följande: Den totala nettovikten på den tobak som levereras per sortgrupp under en och samma dag × (100 — den genomsnittliga vattenhalten)/(100 — referensvärdet för vattenhalten för sorten i fråga). Den genomsnittliga vattenhalten måste vara i heltal, avrundade nedåt för decimaltal mellan 0,01 och 0,49 och avrundade uppåt för decimaltal mellan 0,50 och 0,99.